

Prolog til innvielsen av det nye Bethel 28. August 1988.

Salme 8.

**Herre, vår Herre, hvor herlig ditt navn er over all jord,
Når vi ser dine henders gjerning: solen, månen, stjernene på himmelen der
oppe hvor du bor, hva er da ett menneske at du kommer det i hu, ett
menneskebarn at du ser til ham? Og dog gjorde du ham lite ringere enn
Gud, med ære og herlighet kronte du ham.
Du gjorde ham til hersker over alle dine henders gjerning, alt la du under
hans føtter: jordens dyr, himmelens fugler, havets fisker, ja alle ting. Herre
vår Herre, hvor herlig er ditt navn over all jorden.**

Salme 90.

**Du har vært oss en bolig fra slekt og til slekt, før fjellene ble til og jorden
ble skapt, fra evighet og til evighet er du Gud, og har all makt.**

Salme 95.

**La oss kaste oss ned og knele for vår skapers åsyn og herlighet. Han er vår
Gud og vi er den hjord han frelser og leder i kjærlighet.**

Joh.åpb.Kap, 4.

Hans trone er reist i himmelens sal, og han tjenes av engler uten tall,

2 Mos, 40.

**Og allikevel ba han Moses reise ett Tabernakel, ett telt her nede hvor hans
ånd kunne ta bolig og alltid være tilstede.**

2 Krøn, 7.

**Siden ble det Salomo som bygget Herren ett Tempel i Jerusalem. Og
Herrens herlighet fylte det, og han lovte å bønnhøre dem.**

2 Kjon 6.

**Dette overgår alt stort og underlig, og vi må bryte ut som Salomo og si:
Men kan da Gud virkelig bry seg om å bo her på vår lille jord, Når
himmelen og himlenes himmel ikke kan romme hans herlighet stor?
Da svarte Herren med å la ild falle ned, og han herlighet fylte det sted.
Israel bøyde sitt ansikt mot jord, og de tilbad og priste sin Herre så stor.**

Våre forfedre kjente også trangen til å få ett nytt bedehus her, og ved felles anstrengelse ble et Bethel bygget i byen her.

Bønnens himmelstige var reist på ny, og Guds velsignelse kom ned over menighet og by.

Her følte brødre og søstre at det var godt å komme sammen, om ordet og bønner, om vitnesbyrd og sangen.

Gud vedkjente seg Bethel og sendte sin ånd, den opplyste om frelsen, men pekte også på syndere og bånd.

Vekkelsens vind suste iblant, syndere kom i nød, og frelsen de fant.

Lovsangen hørtes fra unge og gamle, for intet kan som evangeliet oss alle samle.

De gamle gikk i grav men deres bønner følger enn, for de er fylt i gullskåler, det står i Bibelen.

Vi kan nok ikke måle eller skjønne dette her, men engang skal vi se hva bønneomhegn er.

Vi takker dem alle for arven vi fikk, og vi vil prøve å gå den veien de gikk.

Men da må også vi gå til ordet, være ofte i bønn, og "en" vet vi vil høre: Jesus Kristus, Guds sønn.

Men tidens tann hadde tært på Bethel i disse mange år, på tross av reparasjoner er det mange ting som ødelegges og forgår.

Taket begynte å lekke, og sendte ned i salen små bekke.

Vi så ingen annen råd: vi måtte et nytt Bethel få.

Men hvor skulle vi så flytte? Jo kommunen kom og ville bytte.

Bethels flotte tomt, med Husmorskolens tomt litt lenger oppe rett ved Glemmen kirke, og bedre tomt enn denne, var det sikkert ikke.

Vår far der oppe visste hva det gjaldt, og Han hadde allerede ordnet alt.

Så ble Bethel revet ned, det var som hjerte ville briste. Vi elsket jo dette vårt hjem og det var så vondt å miste.

Men nå var å sette i gang og bygge et nytt Bethel, og styret og arkitekt tok fatt med forslag og tegning, men det de tenkte mest på, var nok penger og beregning

Heldigvis var det mange som var villig til å samle flere penger.

Noen sydde duker, andre malte hus, noen bakte kaker og noen bød på kaffe og brus.

Og vi andre kom og hygget oss, og ble gjerne overrakt en loddebok og vi nikket og smilte og tok imot.

Så var det loppemarked med klær og møbler og malerier, ja vår finansminister var en dyktig og flink pengeinndriver.

Og nå sitter vi her og koser oss og ser på vårt nye og praktiske hjem. Nå har Bethel fått sin nye drakt, og vi takker alle som det i sin nye stand har satt.

Allting er pent og allting er bra, alle er fornøyet, og alle er vi glad, derfor løfter vi vårt blikk mot Himmelen og sier i vårt hjerte som dikteren: Vil Gud ikkje vera byggningsmann, me fåfengt på huset byggja Vil Gud ikkje verja by og land kan vaktmann oss ikkje trygja. So vakta oss Gud so me kan bu i heimen med fred og hyggja.

I Salme 133 står et mektig ord: Se hvor godt og hvor liflig det er at brødre bor sammen.

Det er som olje på vårt hode, som dugg fra Hermons topp.

Gud sender oss velsignelsen, gir liv til evig tid. Og vi sender takken til ham opp. Og vi ber: Må du hjelpe oss til å legge vårt liv på ditt alter, Så at velsignelsen kan gå fra Bethel og ut til byens kanter.

Ved Jesus Kristus vår Frelsers nåde, hjelp oss å forkynne korsets gåte. Når vi så en dag skal forlate denne jord, tenk da skal vi flytte dit hvor Gud bor. Vår Jesus har gått foran for å berede oss sted, Der skal vi evig nyte Guds salighet og fred.

Herre, vår Herre hvor herlig ditt navn er over all jorden

Skrevet av Astrid Romberg, Til innvielsen av nye Bethel 28 Aug, 1988.